

SBOROVÝ DOPIS

Farního sboru Českobratrské církve evangelické v Poděbradech

LISTOPAD 2014

Lépe být jako vůl a osel

Jan HELLER

To světlo ve tmě svítí a tma je nepohltila. (J 1,5)

Jakpak se k vánočním jeslím dostali osel a vůl? Všichni je známe, jak stojí za Josefem a Marií a děťátkem jako tiší zástupci němých tváří a celé přírody, která se v nich jakoby sklání před nově narozeným Spasitelem. Ale v novozákonních příbězích vůbec nefigurují.

K betlémským jeslím se tato dvě zvířata dostala nepochybně z proroctví Izajášova. Tam hned v první kapitole, v druhém a třetím verši čteme: „Slyšte nebesa, a ušima pozoruj země, nebo Hospodin mluvil: Syny jsem vychoval a vyvýšil, oni pak strhli se mne. Vůl zná hospodáře svého a osel jesle pánů svých, Izrael nezná, lid můj nesrozumívá.“ Izajáš prorokoval v době, kdy Boží lid na Hospodina

zapomínal a liboval si ve zlých věcech. Proto si hned na počátku proroctví Hospodin jakoby obrazně stěžuje nebesům a zemi, které volá za svědky. I to zvíře poznává svého pána, ale lid můj nezná, nerozumí – totiž mému slovu, mému poselství. I ta nemá tvář je vděčnější svému hospodáři nežli Izrael Hospodinu.

Křesťanská církev vždycky vyznávala, že v betlémských jeslích leží nejvyšší Hospodář celého vesmíru a Pán pánů všeho světa. V této víře četla i Starý Zákon a samozřejmě také první kapitola proroctví Izajášova. Kdo jiný tam může být tím hospodářem nežli nejvyšší Hospodář celého světa? Zvláště jim to naznačovala vazba „jesle pánů svých“, protože Pán, hebrejsky adonaj, bylo Boží označení všude tam, kde v hebrejském textu Starého Zákona stál posvátný a proto nevyslovovaný čtyřpísmenný znak JHVH. A tak viděli v pánu a hospodáři přímo a rovnou Hospodina a v jeslích jesle jeho Syna. Vůl a osel, zvířata známá svou tupostí, ty jesle poznala, kdežto mnozí kolem Pána v jeslích nepoznali.

Ti mnozí kolem nejsou jen současníci Ježíšovi. Jsme to i my. Pán všeho stvoření se totiž poníží do jeslí stále. Nevchází do tohoto světa s halasem králů, ale trpí s trpícími, pláče s plačícími, hyne s hynoucími, je dodnes ponižován a zabíjen ve svých nejmenších bratrech, lehá si s nimi do nečistého koryta v chlévě. Nic jiného totiž jesle nejsou. Nepravem mluvíme o poesii Vánoc. Svrchovaný Pán všeho stvoření se z těch jeslí půvabně a spokojeně neusmívá, nýbrž klesá se svým křížem do bláta našich cest po boku všech sevřených a pronásledovaných, aby byl docela blízko lační-

cím a žízniícím po lásce a spravedlnosti. Bída, bezradnost, pokoření a ponížení do vši naší nečistoty a viny, troskotání a umírání, to jsou ty Kristovy jesle.

Jenže my ho v nich nepoznáváme. Nemáme chuť ho v nich poznat. Chtěli bychom jiného Spasitele, bez pachu chléva a bez kříže. Chtěli bychom vladaře, který by hned, jak je nám trochu nedobře, pohotově zasáhl, odstranil vše, co se nám nelíbí, přemohl všecky, kdo jsou proti nám a dal nám proti nim zapravdu. Nemíváme z toho radost, že on k nám přichází v ubohých a trpících, ve svých nejmenších bratřích, a že jejich bída jsou jeho jesle. Však se často víc než těm dvěma podobáme různým dravcům a šelmám, kterými se to hemží nejen kolem nás, ale nejdnou i v nás samých.

(pokračování na str. 9)

Kalendář

Oskar a růžová paní

(neděle 23. listopadu, 17:00)

– divadelní představení v kostele

Bohoslužby – 1. adventní neděle

(neděle 30. listopadu, 9:45)

Koncert Mamáter

(pondělí 1. prosince, 18:00)

Bohoslužby – 2. adventní neděle

(neděle 7. prosince, 9:45)

Benefiční koncert Pěveckého sboru a orchestru Gymnázia Jiřího z Poděbrad pro Diakonii v Libici

(sobota 13. prosince, 18:00)

Bohoslužby – 3. adventní neděle

(neděle 14. prosince, 9:45)

Vánoční divadlo dětí – 4. adventní neděle

(neděle 21. prosince, 9:45)

Štědrovečerní bohoslužby

(středa 24. prosince, 16:00)

Bohoslužby – Boží hod vánoční

(čtvrtek 25. prosince, 9:45)

Bohoslužby

(neděle 28. prosince, 9:45)

Úvodem...

Cože? To už je tu vánoční sborový dopis? Už i my jsme podlehlí tlaku doby a začínáme čím dál dřív? Nebojte. To jen nechceme, abyste byli ochuzeni o několik pozvánek na to, co se bude dít ještě na sklonku církevního roku a na začátku adventu. Dobře víme, že na Vánoce je ještě čas, protože nejdřív je tu advent. Čas, ve kterém se ohlížíme do minulosti, když si připomínáme starozákonní proroctví o příchodu zachránce. Čas, ve kterém se obracíme k budoucnosti, když si připomínáme nadějně vyhlídky spojené s druhým Kristovým příchodem. Abychom byli nakonec nasměrováni na příchod toho, ve kterém se minulost a budoucnost spojuje a přináší světlo do naší přítomnosti.

Patří už k duchu doby, že máme ten advent pěkně naplněný. Nakonec proč ne, možná k pořádnému slavení patří i pořádné přípravy – pokud se tím ovšem nenecháme úplně semlít a nepřehlédneme to podstatné. Toho podstatného. Přejeme vám, abyste nepřehlédli. A k pozastavení a nasměrování zraku vám třeba pomohou všechna ta divadla a koncerty, které se i u nás pořádají, takže určitě přijďte. A hlavně na bohoslužby, tam nemusíte nic shánět, zajišťovat, připravovat, natož se tvářit jak všechno skvěle zvládáte. Stačí naslouchat, čekat, přijímat. To ostatní už zařídí někdo Jiný.

Požehnaný advent Vám všem.

Martin FÉR

Spatřujeme světlo

Katka MIČÁNKOVÁ

Ve dnech 3.–5. 10. se v Kroměříži jako každý rok na podzim konal Sjezd (nejen) evangelické mládeže, tentokrát s tématem Spatřujeme světlo. Sjezdu se letos zúčastnila i část poděbradské mládeže.

V pátek jsme kolem 15. hodiny odpolední vyrazili vlakem z Poděbrad a i přes očividný nedostatek míst ve vlaku jsme se v pořádku dostali až do Kroměříže. Tam jsme se nechali zapsat a mohli se dále věnovat večernímu programu, který zahrnoval zahájení sjezdu, film čáslavské mládeže, učení se sjezdové písně a samozřejmě také večerní modlitbu.

V sobotu jsme měli možnost vybrat si z celé řady přednášek a diskuzí na téma sjezdu, od přednášky o nevidomých lidech přes srovnávání posmrtného života v různých náboženstvích až k hledání světla v našem životě a víře. Doprovodný program tvořily hudební dílny L. Moravetze, procházka po Kroměříži s výkladem nebo třeba divadelní hra a promítání filmu.

Během soboty a po večerech bylo také možné navštívit zdejší čajovnu nebo si zahrát nějakou deskovou hru, čehož naše mládež s radostí využila.

V neděli následovala společná bohoslužba s doprovodem sjezdového orchestru a sboru, po které už jsme se rozjeli domů. Tímto bychom chtěli poděkovat všem organizátorům letošního sjezdu a pográtulovat jim, protože se podle našeho názoru opravdu povedl.

Dialog je především slyšení

Marie SVOBODOVÁ

Nebude světový mír, aniž by byl smír mezi náboženstvími. Zeměkoule se neseкулярizuje. Věřící musí spolu hovořit. Je jich víc než nevěřících. Řada konfliktů dnešního světa je náboženského rázu. Současný problém: vyrovnání se s jinými náboženstvími, seznámení s rozdíly. Hledání podmínek, za kterých snad lze najít společnou cestu. Musí se řešit naléhavé problémy.

To je jen několik myšlenek z přednášek, které zazněly na **Ekumenickém setkání s Biblií a uměním** (ESBU) v Třebíči v letošním červenci. Přednášeli tam br. Pavel Hošek (Evang. teol. fakulta) - o křesťanství, Zdeněk Muller, arabista - o islámu, další přednáška o židovství atd. Uskutečnila se panelová diskuse, zaznělo mnoho otázek, připomínek, bylo

slyšet i slova obav ze současné situace ve světě. Během týdenního setkání byly též promítnuty dva filmy, režisérů z Iránu a Libanonu. Zábavný pořad s písničkami předvedl rodák ze Sýrie, žijící v Praze, vyučující češtinu. Účastníci setkání prožili hezký den na výletě do Znojma a okolí. Týdenní program byl zakončen krásným koncertem (varhany, trubka) v trebičské bazilice.

Během 22. ročníků ESBÚ bylo probráno mnoho témat: Svoboda, Odpovědnost, Tolerance, Bohatství a chudoba a dalších, ale stále se ještě objevují naléhavé otázky a náměty, o kterých je dobré hovořit. Snad i příští ročník přinese mnoho nového k přemýšlení a poučení.

Víkendovka 2014

Markéta RYGLOVÁ

My, děti od páté třídy, jsme se sešli na Poděbradském nádraží v 16 hod. Jelikož měl vlak z Poděbrad do Kolína zpoždění, nestihli bychom přestoupit a vlak by nám ujel. Takže jsme již tradičně naskákali do aut a rodiče nás převezli na kolínské nádraží. Jeli jsme vlakem jen pár minut do Pardubic, odkud jsme cestovali až do Svatouchu autobusem. Když jsme vešli do svratoušské fary, rozdělili si místa na spaní a vybalili si spacáky, každý vytáhl své jídlo, ze kterého jsme složili společnou večeři. Večer jsme hráli hru jménem Parlament. A protože byla opravdu zábavná, hráli jsme jí hned dvakrát. Později ještě někteří z nás ověřovali svou inteligenci při stolní hře Aktivita. Krapet utahaní jsme si zalezli do spacáků.

Nevím v kolik se stávalo, protože nikdo kromě Martina F. a Martina K. nevěděl celý víkend kolik je hodin. Nasnídali jsme se, rozdělili si službu na mytí nádobí a vyrazili na Karlštejn a na nějaké evropské rozvodí (prý odtamtud teče voda do různých moří, nebo tak nějak). Zahráli jsme si zde běhací hru v

lese. Počasí bylo hezké, jen sem tam nějaké to bahínko. Když jsme dorazili zpět na faru, čekali jsme až nám Jonáš a oba Martinové uvaří sekanou k obědu. Mimochodem byla opravdu skvělá. Odpoledne jsme šli na hřiště hrát fotbal. Když se setmělo, vrátili jsme se. Všichni chtěli hrát Parlament. Opět jsme ho hráli několikrát: Pak ještě hru Farář, vikář, kostelní. K večeri byly párky. A zase hry. Flaška, městečko Palermo a baterka. Jen co jsme uklidili ten nepořádek, co se způsobí při baterce, šli jsme na kutě.

Ráno (nevím v kolik hodin) jsme vstali, trochu poklidili, nasnídali se a vyrazili do kostela na bohoslužby. Když skončily, vrátili jsme se a pokračovali v úklidu. Jeli jsme domů autobusem. Nastoupili jsme do úplně prázdného, ale později začalo přistupovat hodně lidí a hádali se o místa na sezení. Jen co jsme zničení a možná trochu naštvaní vystoupili v Kolíně, všichni si sdělovali své hrozné zážitky z MHDěčka. Vlakem jsme dojeli do Poděbrad a shledali se s rodiči.

Naléhavá výzva evangelikálním a protestantským církvím a organizacím na celém světě

Naléhavá výzva Ústřední rady Evangelikálního společenství Sýrie a Libanonu evangelikálním a protestantským církvím a organizacím na celém světě

1. My, představitelé evangelikálních a protestantských církví stejně jako organizací přidružených k Ústřední radě Evangelikálního společenství v Sýrii a Libanonu, jsme se sešli, abychom v tomto kritickém období našich dějin promýšleli současnou situaci a tragické události, kterými naši bratři a sestry v Iráku, Sýrii a Libanonu procházejí. Leží nám na srdci obrovské lidské utrpení a politické nesnáze, jimž náš lid v těchto zemích čelí. Máme neustále na paměti zhoršující se stav věcí a jsme hluboce zneklidněni a zasaženi drsnými případy násilí, jemuž byli vystaveni nevinní civilisté a celá společenství, zejména křesťanská.

2. Píšeme vám také proto, abychom se solidárně připojili k výzvám a prohlášením sesterských východních církví i islámských skupin, týkajících se nedávných událostí v Iráku. Alarmující je zejména nucené vysídlování a vyvražďování jednotlivců i skupin, zabíjením hraničícím s genocidou, k němuž tzv. Islámský stát v Iráku a Sýrii (ISIS) přistoupil.

3. Dotýkají se nás také katastrofální důsledky krvavého konfliktu, který už tři roky sužuje Sýrii. Jsme zděšeni počty mrtvých, pleněním a stále probíhajícím vystěhováváním, které zdecimovalo celé sektory syrské společnosti a místních obyvatel (včetně křesťanů), a to ve všech částech země.

4. Zapomenout nemůžeme ani na výbuchy násilí a vážné narušování bezpečnosti v Libanonu, které si vyžádaly velký počet obětí. K tomu vedou i pokračující násilné střety v městě Ersal na severovýchodě země. A to nemluvíme o obrovském přílivu syrských a iráckých uprchlíků a hrozbách útoku na církve v určitých oblastech.

5. Vzhledem k tomu všemu vydáváme tuto naléhavou výzvu, abychom vás informovali, že dílem všech zmíněných, ale i dalších faktorů se existenciální hrozby, vznášející se nad středovýchodními menšinami stejně jako nad muslimskou většinou, staly vážným nebezpečím.

6. Prožíváme chvíle plné bázně a strachu. Rozhodli jsme se proto vyhlásit „výjimečný stav“, abychom zachovali to, co ze skupin křesťanů a umírněných příslušníků jiných vyznání na Blízkém východě ještě zbylo, a zabránili jejich úplnému zániku.

7. Aby křesťané na Blízkém východě přežili, nestačí už žádat rovná práva a ochranu před pronásledováním. Nyní je na místě varovné volání, vyslovené dříve, než křesťanství z Blízkého východu zcela vymizí.

8. Protože jsme si vědomi nebezpečí obsažených v současné krizi a hluboce cítíme s utrpením a tragickými událostmi, jimž lidé v našich zemích čelí, vyzýváme své partnery v pastýřské službě a jejich prostřednictvím evangelikální a protestantské církve na celém

světě stejně jako jejich sociální a humanitární organizace, aby jednaly co nejrychleji tak, aby bylo možné:

Za prvé: urychleně vyzvat vlády a všechny, kdo mají ve vašich zemích rozhodovací pravomoci:

b) aby okamžitě podnikly kroky nutné k zastavení plenění, stejně jako k nucenému organizovanému vyhánění jednotlivců a komunit z rodného kraje pod hrozbou zbraní

c) aby vypracovali dlouhodobou strategii s cílem ukončit kruté násilí a nevybíravé vraždění a vyhánění jednotlivců i pospolitostí z Blízkého východu. Historické, dlouhodobě utvářené předivo mírumilovného soužití různých složek blízkovýchodních společností se valem drojí. To je potřeba urychleně zastavit.

9. Využíváme této příležitosti a vyzýváme evangelikální a protestantské církve i jejich sociální a humanitární organizace po celém světě k tomu, aby vyvíjely maximální morální i jiný tlak a využívaly všechny možnosti, které mají k dispozici, a dosáhly tak toho, že morální hodnoty a humanitní principy zvítězí nad politickými a přechodnými zájmy. Věříme, že vy, naši partneři, se dokážete zapojit a vezmete to jako svůj úkol. Důležité je to zejména proto, abychom zastavili tok financí a zbraní pro militantní "takfiri" a radikální skupiny. Vyzýváme vás, abyste oslovily vlády, které na něm mají podíl, a vystavily tlaku mezinárodní a regionální síly, které tyto radikály podporují.

10. Za druhé je třeba promyslet strategii, jak podpořit křesťany a ostatní umírněné skupiny na Východě. Jen tak budou tato společenství moci být i nadále tvůrci kultury lásky, míru a lidských práv, stejně jako hlasatelé duchovního, vzdělávacího a náboženského pluralismu. K tomu dosud vedlo pouze posilování sociálních a vzdělávacích institucí, jež podstatně přispívaly a přispívají k odmítnutí radikalismu a násilí; nejinak tomu musí být i v budoucnu. Stejně tak je nutno prosazovat hodnoty spravedlnosti, míru a přijímání druhého člověka s úctou i tehdy, pokud se od nás liší.

11. Za třetí je třeba urychleně poskytnout humanitární pomoc obětem současného násilí. Apelujeme na své partnery, aby přispěli na pomoc dodávkami potravin a vody, lékařskou i jinou formou pomoci válečným obětem a pomohli k návratu do domovských měst, vesnic a kostelů těm, kteří byli násilně donuceni vystěhovat se z rodného kraje nebo uprchnout do sousedních zemí.

12. Boží láska, jejíž vtělení bylo přibito na kříž, v nás probouzí hluboký zármutek a vede nás k modlitbě. Táž láska nás vede k rozeslání této výzvy a k práci ve prospěch lidí mučených, unesených a zbavených domova, stejně jako ve prospěch rodin těch, kteří byli zabití nebo zavražděni během absurdní války v Iráku, Sýrii, Libanonu a dalších zemích naší oblasti. Musíme společně pracovat na tom,

aby se rány zahojily a to, co v těchto zemích z křesťanských společenství ještě zůstalo, bylo zachováno. Musíme vzít za své a posilovat také udržitelné soužití smíšených komunit s muslimskými bratry a sestrami, a to navzdory silicím střetům mezi vyznáními a stále se rozmáhající vlny nesmyslného násilí.

13. V tom, že budete jednat dříve, než bude příliš pozdě, je naše naděje. Jste přece našimi partnery ve víře, a na čem jiném stojí sdílené křesťanství, než na solidaritě a obecnosti, na tom, že jeden druhého věrně a v upřímnosti podporujeme. Právě tak všichni svorně svědčíme o Kristu a jsme věrni jeho přikázáním.

Bejrút, Libanon

Lépe být...

Martin FÉR

(pokračování ze str. 1)

Budeme-li věřit v moc lásky, začnou nás možná někteří kolem považovat za voly a osly. Ovšem lépe být jako osel a vůl u jeslí, z nichž svítí Boží láska, nežli jako šelma mezi šelmami na poušti závisti a nenávisti, kde se všichni navzájem derou a žerou. Lépe – třeba jako vůl a osel – držet stráž naděje u betlémského dřevátka, nežli lovit v mrazu marnosti. Být oslem a volkem u jeslí Kristových je milost, výsada.

“Vždyť vůl zná hospodáře svého a osel jesle pánů svých.”

Pozvánka

V neděli
23. listopadu
od 17:00 hodin
vás srdečně zveme
do evangelického kostela
na divadelní představení

Eric-Emmanuel Schmitt

OSKAR a růžová paní

• Po úvodních **rodinných bohoslužbách** na začátku školního roku jsme udělali rodinné foto. Pro zájemce k odebrání za 35,- Kč.

• Jedenáctá **polabská evangelická pouť** proběhla 13. září. Po přednášce profesora Pavla Filipiho se vedl rozhovor o tom, jak je to s večerí Páně v našich sborech. Odpoledne výborný a dobře navštívený koncert židovských písní v podání hudební skupiny Augenblick.

• **Koncert Pěveckého sboru Gymnázia** s názvem „Hudbu ordinuje Mudr. Pavel Frič“ byl v našem kostele ke slyšení 26. září.

• **Díkůčinění** proběhlo 29. září. Odpoledne pak ve Velenicích „díkůčinění“ za nově opravený kostel.

• **Sjezd mládeže** se letos konal v Kroměříži (viz samostatný článek).

• **Starší děti** byly na tradiční Víkendovce (viz samostatný článek).

• Na křest se začala připravovat Eva Tomanová.

• Další **Večer Ekklésia** se konal 22. října, hostem byl arabista Luboš Kropáček. Před zaplněným sálem (částečně proto, že v libic-kém sboru zrušili biblickou hodinu) promluvil o tom, jak se po staletí vyvíjejí vztahy mezi křesťanstvím a islámem a vzájemné pohledy obou náboženství na to druhé. Byla příležitost i otázkám a rozhovoru, ale témat bylo víc, než čas dovolil. Rozhovor s prof. Kropáčkem pořázený na tomto setkání si můžete přečíst na titulní stránce Poděbradských novin z 6. listopadu.

• V Kutné Hoře se konal **konvent podě-**

bradského seniorátu. Vedle spousty dalších voleb probíhala také „průzkumná volba“ nové synodní rady („na ostro“ bude volit v květnu). Jako synodní senior z této průzkumné volby vyšel Miroslav Pfann a na další členy se z našich řad objevilo celkem velké množství případných kandidátů. Jen aby kandidaturu přijali... Rozhovor na konventu se vedl také o situaci Diakonie v Libici (sloučení). Upřesňoval se také model budoucího financování - jakou část dát na diakonické a rozvojové projekty (15 procent z finančních náhrad), a jakou rychlostí směřovat k finanční soběstačnosti (pomalu). Naše staršovstvo se vyjádřilo pro 20 procent a pro rychlou samostatnost. Mluvil se také o tom, co by měly být ty „diakonické a rozvojové“ projekty. Peníze by mohly být, ale spíše chybí lidé, nápady a odhodlání. Pokud vás něco napadne, dejte vědět! Miloslava Hofmanová byla zvolena seniorátní farářkou (na část úvazku). Bude vy-pomáhat ve sboru seniora a konseniora (Poděbrady a Libice), případně v dalších sborech seniorátu.

• **Střední generace** se setkala nad novozá-konním příběhem „O bohatém mladíkovi“. Další setkání v listopadu bylo spíše skromnější.

• 2. listopadu jsme měli **sborový den.** Libic-ký farář Martin Zikmund připomenul život a dílo Jana Kalvína, od jehož úmrtí uplynulo 450 let. Završením sborového dne byl výborný (ač vegetariánský) oběd.

• O víkendu 7. – 9. listopadu se u nás konaly **seniorátní dny mládeže** s tématem „Musíme si pomáhat“. Součástí programu byla série přednášek a rozhovorů: Eva Grollová mluvila o Etiopii a pomoci, kterou tam organizuje Diakonie, českobrodský farář Marek Lukášek mluvil o své službě kaplana v nemocnici,

manželé Součkoví o tom, jaké to je být slepý (i s praktickými ukázkami). Mládež chtěla pomáhat, a tak nám shrabala listy na zahradě. Jedinou vadou na kráse byla nepřítomnost větší části mládeže místního sboru. Čest zachraňovali někteří konfirmandi a starší děti.

• Před vchodem do areálu byla instalována **informační vitrina**, aby mohla být kolem procházející veřejnost lépe informována o tom, co se u nás děje.

• Probíhají **konzultace** se statiky i památkovým odborem **nad stavem Glorietu.**

• **Městské dotační poukázky** a dotaci na činnost jsme mimo jiné využili k zakoupení přenosné reprosoustavy (ozvučení akcí, promítání). Do sborové kuchyňky budou instalovány další police a osvětlení a zakoupena mikrovlnná trouba, hrnec, várnice. Do dětské místnosti přibudou závěsy. Pro **nové dotační poukázky** ještě můžete dojít **do konce listopadu** na městský úřad v Poděbradech (Jiřího nám.) a do 10. prosince je přinést na faru. Jste-li důchodce nad 66 let nebo máte děti do 18 let, prosíme využijte tuto možnost, jak také podpořit sbor.

• Nezapomeňte prosím ani na **salár**, je to základní zdroj příjmů sboru na jeho provoz. Salár je možné zaplatit převodem (číslo účtu na konci strany) a také po bohoslužbách nebo na faře. Je možné také domluvit návštěvu presbytera či kazatele.

• V neděli 23. 11. bude **sbírka pro středisko Diakonie** v Libici. 7.12. se přidáme ke sbírce na pomoc lidem strádajícím konfliktem v Sýrii a Íráku.

• Na našich **webových stránkách** mimo čerstvých informací naleznete také spoustu fotografií z akcí. Se sborem se můžete **spřátelit také na Facebooku.** Ale ještě lepší bude, přijdete-li osobně!

TAIZÉ – pouť důvěry: Máte místo k ubytování?

Martin FÉR

Taizé je městečko ve východní Francii nedaleko Švýcarska. V roce 1940 zde bratr Roger (Roger Schütz) založil ekumenické společenství klášterního typu. Katolíci i evangelíci z mnoha národů zde žijí pospolu. Do Taizé se pravidelně sjíždějí skupiny mládeže z celého světa, aby zde strávili určitou dobu v modlitbě, ztišení, v rozhovoru a při společné práci. V tomto je Taizé legendou. V našem prostředí je Taizé známé především díky svým písničkám (máme je také ve Svítá – na konci). I v mnoha našich sborech se konají podle tohoto vzoru „Modlitby Taizé“. Na přelomu roků komunita Taizé pořádá setkání v různých městech Evropy i světa nazvané Pouť důvěry na zemi. Na tato setkání se sjíždějí desítky tisíc mladých lidí, opět z celé Evropy i z dalších světadílů.

Letošní Pouť důvěry se koná již podruhé v Praze (29.12 – 2.1.). Minule (1990) na ní přijelo kolem 80 tisíc lidí. Letos se počítá s menší účastí (kolem 20 tisíc), ale i tak je

potřeba tyto lidi ubytovat. A to je výzva, kterou na nás organizátoři setkání mají. Můžeme nabídnout ubytování v rodinách? Podmínky stačí úplně skrovné, mladí si přivezou spacák i karimatku. Je potřeba zajistit nocleh, snídani, možnost se umýt. Ráno hosté odejdou nejprve do místního centra a pak do Prahy, kde budou připraveny různé programy. Vráti se až večer kolem desáté. Na Silvestra pak budou mít setkání v místě ubytování („Festival národů“) a očekává se, že je hostitelé přijmou na Nový rok k obědu.

Máte-li možnost přijmout několik mladých lidí v uvedeném období, dejte prosím vědět, nakontaktovali bychom vás na organizátory. Berte to jako příležitost přijmout hosty, tak jak to bylo v církvi odedávna zvykem, také příležitost k poznání nových lidí, snad trochu procvičení jazyka či posunků. A pomoc dobré věci. Kontakty naleznete v tiráži, nebo se můžete registrovat přímo přes internetové stránky Taizé:

<http://www.taizepraha.cz/ubytovani/>

adresa: Českobratrská církev evangelická
Husova 141
Poděbrady, 290 01
telefon: 325-612-638
mobil: 721-832-383
email: podebrady@evangnet.cz
web: <http://podebrady.evangelnet.cz>
účet: 2400286385/2010 (FIO Kolín)

adresa: